

200706745/1.

Datum uitspraak: 8 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/47498 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 26 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 september 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juli 2007, verzonden op 23 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door appellant ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

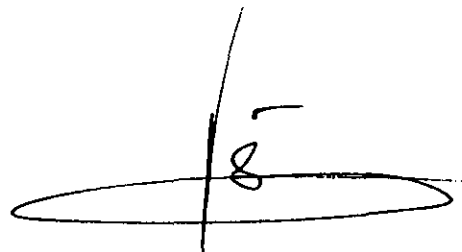
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 november 2007

248-565.

Verzonden: 8 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/47498

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op _____,
van Ugandese nationaliteit,
V-nummer:
eiser;
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie,
en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Minister van Justitie,
daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
verlegenvoordigd door mr. drs. A.R. Roose, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 2 maart 2000 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 2 april 2004 heeft verweerder afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Eiser heeft tegen de afwijzende beschikking beroep ingesteld. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, heeft bij uitspraak van 24 februari 2005, het beroep gegrond verklaard.

1.3. Bij beschikking van 11 september 2006 heeft verweerder opnieuw afwijzend op de aanvraag beslist. Daarnaast heeft verweerder bij dezelfde beschikking eiser ongewenst verklaard.

1.4. Bij beroepschrift van 28 september 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld.

1.5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld om nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 26 april 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 117, eerste lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt de aanvraag om toelating als vluchteling na de inwerkingtreding op 1 april 2001 van de Vw 2000 aangemerkt als een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000. Gelet op artikel 117, tweede lid, Vw 2000 zal de wijze waarop de aanvraag is behandeld en de wijze waarop de bestreden beschikking tot stand is gekomen, getoetst worden aan de hand van het recht zoals dat tot 1 april 2001 gold.

Feiten

2.2. In de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 24 februari 2004 is vastgesteld dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat eiser zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1(F), onder a en b, van het Vluchtelingenverdrag. Eiser is mitsdien geen verdragsvluchteling. Eisers verklaringen over de redenen van vertrek – zijn desertie uit het leger – heeft verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. De rechtbank heeft eveneens geconstateerd dat eiser zijn relaas in beroep nog heeft gewijzigd in die zin dat hij, nadat hij de gewraakte misdrijven had toegegeven, vervolgens ongemotiveerd en ongefundeerd zijn betrokkenheid bij deze misdrijven heeft ontkend. Het beroep tegen de afwijzende beschikking is evenwel gegrond verklaard omdat verweerder in het bestreden besluit niet heeft aangegeven of zich omstandigheden voordoen die geen verband houden met de redenen van vertrek, maar die niettemin tot de conclusie leiden dat terugzending naar het land van herkomst strijdig is met artikel 3 EVRM. Partijen hebben tegen deze uitspraak geen hoger beroep ingesteld. Na eiser op 24 mei 2005 gehoord te hebben, heeft verweerder eisers asielaanvraag bij beschikking van 11 september 2006 opnieuw afgewezen.

Standpunten van partijen

2.3. Eiser heeft zich, samengevat, op het standpunt gesteld dat hij bij terugkeer naar Uganda de doodstraf zal krijgen, omdat hij zich tegen het leger van zijn land heeft gekeerd. Vervolgens heeft eiser zich aangesloten bij de rebellen van het ADF, zodat men hem zal zien als deserteur.

2.4. Verweerder heeft in de afwijzende beschikking overwogen dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000. In het verweerschrift heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser, gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), onder meer in de uitspraak van 6 juli 2006 (nummer 200510434/1) geen belang meer heeft bij een beoordeling van zijn beroep.

2.5. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat hij ten onrechte wordt verdacht van het plegen van handelingen in de zin van 1F van het vluchtelingenverdrag en dat aldus dit artikel niet op zijn zaak van toepassing zou zijn. Eiser stelt (nogmaals) dat hij nooit misdaden tegen de menselijkheid heeft gepleegd. Eiser verwijst naar de aanvullende gronden van het beroep

van 3 oktober 2006. Aan hem is ten onrechte artikel 1F van het vluchtelingenverdrag tegengeworpen en hij heeft recht op een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, Vw 2000. Bovendien loopt eiser een reëel risico om bij terugkeer naar Uganda te worden onderworpen aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen van de zijde van de Ugandese autoriteiten. Hij zal gezien worden als deserteur, omdat hij tot de Baganda-stam behoort en omdat hij actief lid is geweest van de ADF; eiser heeft getracht jongeren te ronselen voor het ADF. Eiser stelt dan ook dat het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar het land van herkomst. Eiser heeft derhalve recht op een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000.

Beoordeling van het beroep

2.6. De rechtbank overweegt dat reeds in rechte vast staat dat verweerder artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag aan eiser kon tegenwerpen. Voor zover de beroepsgronden zich hiertegen richten, dienen deze bij de beoordeling van het voorliggende beroep dan ook buiten beschouwing te blijven.

2.7. Uit de uitspraak van de ABRS van 6 juli 2006 blijkt dat belang bij toetsing in rechte van een afwijzing van een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning bij samenloop daarvan met een besluit tot ongewenstverklaring, eerst aan de orde is, indien de ongewenstverklaring wordt vernietigd of ingetrokken, dan wel de ongewenstverklaring wordt opgeheven. Teneinde deze toetsing op dat moment mogelijk te maken (...) kan een vreemdeling de minister aldan verzoeken de intrekking van een verblijfsvergunning te heroverwegen, dan wel een nieuwe aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning indienen, waarbij –kort gezegd– artikel 4:6 Awb niet zal worden tegengeworpen. De ongewenstverklaring van eiser bevindt zich thans in de bezwaarfase en is niet vernietigd, ingetrokken of opgeheven. Gelet hierop, concludeert de rechtbank dat eiser thans geen belang heeft bij beoordeling van zijn beroep met betrekking tot artikel 3 EVRM. Toetsing aan artikel 3 EVRM kan eerst aan de orde komen bij een (eventueel) bezwaar en beroep tegen de ongewenstverklaring.

2.8. Gelet op het voorgaande is het beroep dan ook niet-ontvankelijk.

2.9. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Bestissing

- De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus gegeven door mr. G. Laman en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 26 juli 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

23 AUG 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR
MEIJER –

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
C 5100	20 SEP 2007
ZAAKNOL.	6745
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

ADVocaAT & PROCLUREUR
mr. K. J. Meijer

BEZOEKADRES
Van Harenstraat 3
9076 BS St. Annaparochie

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

Sint Annaparochie, 20 september 2007

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Geachte heer/mevrouw,

Namens _____, geboren op _____ van Ugandese nationaliteit, thans verblijvende te _____ -hierna verder te noemen: appellant-, te dezer zake woonplaats gekozen hebbende te Sint Annaparochie aan de Van Harenstraat 3 (9076 BS) ten kantore van advocaat mr. K.J. Meijer, die te dezer zake door appellant voornoemd tot bepaaldelijk gevolmachtigde is aangesteld en als zodanig optreedt om namens appellant voornoemd hoger beroep in te stellen, deel ik u hierbij mee dat ik heden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd door appellant voornoemd,

Hoger Beroep instel tegen de uitspraak d.d. 26 juli 2007, aan zijn bepaaldelijk gevolmachtigde verzonden op 23 augustus 2007, van de vreemdelingenkamer van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Groningen met registratienummer Awb 06/47498 waarbij het namens appellant ingediende beroep d.d. 28 september 2006, gericht tegen de beschikking van verweerder d.d. 11 september 2006, -waarbij op de aanvraag van appellant d.d. 2 maart 2000 om toelating als vluchteling opnieuw afwijzend is beslist en bij welke beschikking appellant ongewenst is verklaard-, ongegrond is verklaard (zie bijlage).

Grief I

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidsbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o 2.7, ten onrechte geoordeeld dat: "Uit de uitspraak van de ABRS van 6 juli 2006 blijkt dat belang bij toetsing in rechte van een afwijzing van een afwijzing van een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning bij samenloop daarvan met een besluit tot ongewenstverklaring, eerst aan de orde is, indien de ongewenstverklaring

wordt vernietigd of ingetrokken, dan wel de ongewenstverklaring wordt opgeheven. Teneinde deze toetsing op dat momnet mogelijk te maken (...) kan een vreemdeling de minister alsdan verzoeken de intrekking van een verblijfsvergunning te heroverwegen, dan wel een nieuwe aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning indienen, waarbij -kort gezegd- artikel 4:6 Awb niet zal worden tegengeworpen. De ongewenstverklaring van eiser bevindt zich thans in de bezwaarfase en is niet vernietigd, ingetrokken of opgeheven. Gelet hierop, concludeert de rechtbank dat eiser thans geen belang heeft bij beoordeling van zijn beroep met betrekking tot artikel 3 EVRM. Toetsing aan artikel 3 EVRM kan eerst aan de orde komen bij een (eventueel) bezwaar en beroep tegen de ongewenstverklaring."

Toelichting: Namens appellant zij opgemerkt dat, nu het rechtssysteem dusdanig is dat vreemdelingen die geen verblijfsvergunning hebben en/of ongewenst zijn verklaard, het land (vrijwillig) dienen te verlaten en dat zij, bij gebreke daarvan, kunnen worden uitgezet. Aldus rust er op verweerder de verplichting om in een dergelijk geval te onderzoeken of een gedwongen uitzetting in strijd is met artikel 3 EVRM. Nu dit niet door de rechtbank getoetst heeft kunnen worden, kan de in beroep bestreden beschikking niet in stand blijven zodat deze behoorde te worden vernietigd.

Voorts zij opgemerkt dat de verhouding tussen de artikelen 29, eerste lid, en 45 van de Vw 2000 dusdanig is, dat verweerder de aanvraag van de betrokkene vreemdeling op zodanige wijze dient te beoordelen dat mogelijk wordt voorkomen dat deze niet wordt toegelaten, maar evenmin wordt uitgezet. Het besluit daartoe dient er blijk van te geven dat verweerder heeft onderzocht of de betrokken vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat artikel 3 EVRM zich duurzaam verzet tegen uitzetting. Dat dit voortvloeit uit een meeromvattende beschikking, verzet zich daar niet tegen, en aldus dient hij overeenkomstig artikel 30, aanhef en onder c en d en artikel 31, tweede lid, aanhef en onder g tot en met j van de Vw 2000, de door de betrokken vreemdeling vermelde feiten en omstandigheden in zijn oordeel te betrekken. Voorts staat het verweerder vrij om te beoordelen of er sprake is van vluchtelingschap alvorens artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag in te roepen en zal in voorkomende gevallen moeten bezien of er daartoe al dan niet aanleiding bestaat. De toepassing van artikel 3.107 mag niet in de weg staan aan het verrichten van onderzoek dat ingevolge het stelsel van de wet is vereist. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier asiel bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000 behoort te worden verleend.

Grief II

In strijd met het recht en/of het motiverings- danwel zorgvuldigheidsbeginsel heeft de rechtbank Groningen in haar uitspraak, r.o 2.8, ten onrechte geoordeeld dat: "Gelet op het voorgaande is het beroep niet-ontvankelijk."

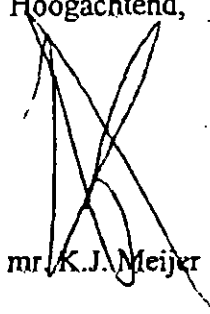

Toelichting: Appellant verwijst hierbij naar de toelichting op grief I waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit mede de toelichting op grief II. Appellant stelt derhalve dan ook dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte gevolgd is in diens stellingen, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning regulier asiel bepaalde tijd in de zin van artikel 28 Vw 2000 behoort te worden verleend.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 20 september 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de uitspraak d.d. 16 juli 2007 van de rechtbank Groningen te vernietigen;
3. het beroepschrift d.d. 28 september 2006 gegrond te verklaren;
4. de bestreden beschikking d.d. 11 september 2006 te vernietigen;
5. te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zal behoren te worden verleend danwel;
6. te bepalen dat verweerder met inachtneming van uw besluit opnieuw zal dienen te beslissen op de aanvraag van appellant d.d. 2 maart 2000;
7. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. K.J. Meijer

bijlage: uitspraak Rechtbank Groningen d.d. 16 juli 2007 (Awb 06/47498)